

Моите граници

Живеем в свят, в който свободата се е превърнала в индивидуално понятие. Свидетели сме на всякакви събития и случки, които се смятат нормални за едни и недопустими за други. Колкото и да твърдим пред себе си, че все още имаме някакви ограничения от закона или институциите, обществена тайна е, че това не е вярно.

Според привържениците на конспирациите решенията на обикновения човек са управлявани от скрити организации и милиардери . Чрез масовите методи за разпространение на информация те налагат мнението си и контролират света без ние да го осъзнаваме, оставяйки ни да си мислим, че живеем свободно. Затова се връщам към първоначалната формулировка, че границите на действие си ги определяме сами. И така попадаме в един порочен кръг, тема, по която всички имат мнение.

Каквато и да е глобалната ситуация, е неоспоримо, че всеки има избор какво да прави в ежедневието си, в какво да вярва, кого да обича и къде да пътува, за разлика от миналото. Свободни сме да се разхождаме в природата, но наш избор е дали там ще си изхвърлим боклука. Имаме достъп до безплатно образование, но наш избор е дали ще слушаме в час, или ще пречим на другите.

На думи това звучи доста хубаво, но притежавайки тази свобода, ние често злоупотребяваме с нея и я превръщаме в свободия. Именно затова се разхождаме по мръсни места и страдаме от неграмотност на населението. Така нарушаваме свободата на другите. Не можем да оценим как би било, ако нямаше свобода, защото самите ние не сме живели в такова време.

Макар и хипотезата, че живеем в корумпиран свят да звучи стряскащо, това на практика е така. Ако ние проявяваме свободия в ежедневието си, така правят и хората, от които зависят важни решения, засягащи цял народ. Лошото на това е, че макар и да живеем в различно време, продължаваме да повтаряме някои от грешките си в миналото.

Този цикъл се повтаря многократно- човек, който злоупотребява със свободата си, след това злоупотребява и с тази на другите. Въпреки това, ние винаги можем да изберем как да реагираме, дори да не съвпада с общественото мнение. Бих искала да завърша с цитата на Паулу Куелю, който според мен обобщава темата: „ Свободата не означава липса на обвързване, а способността да обвържа себе си с най-доброто за мен“.